

Historia pewnego medalu cz.12

Data publikacji: 29.05.2012 4:00

Zapraszamy do lektury książki Jacka Stelmacha: Historia Pewnego "Medalu" - Metodą Śledczą "Walecznym Śląsk1919 ". Kolejne odcinki ukazywać się będą co tydzień w niedzielę wyłącznie na łamach portalu OX.PL. Uwaga! z przyczyn technicznych, odcinek 12. zostaje opublikowany z jednodniowym opóźnieniem.

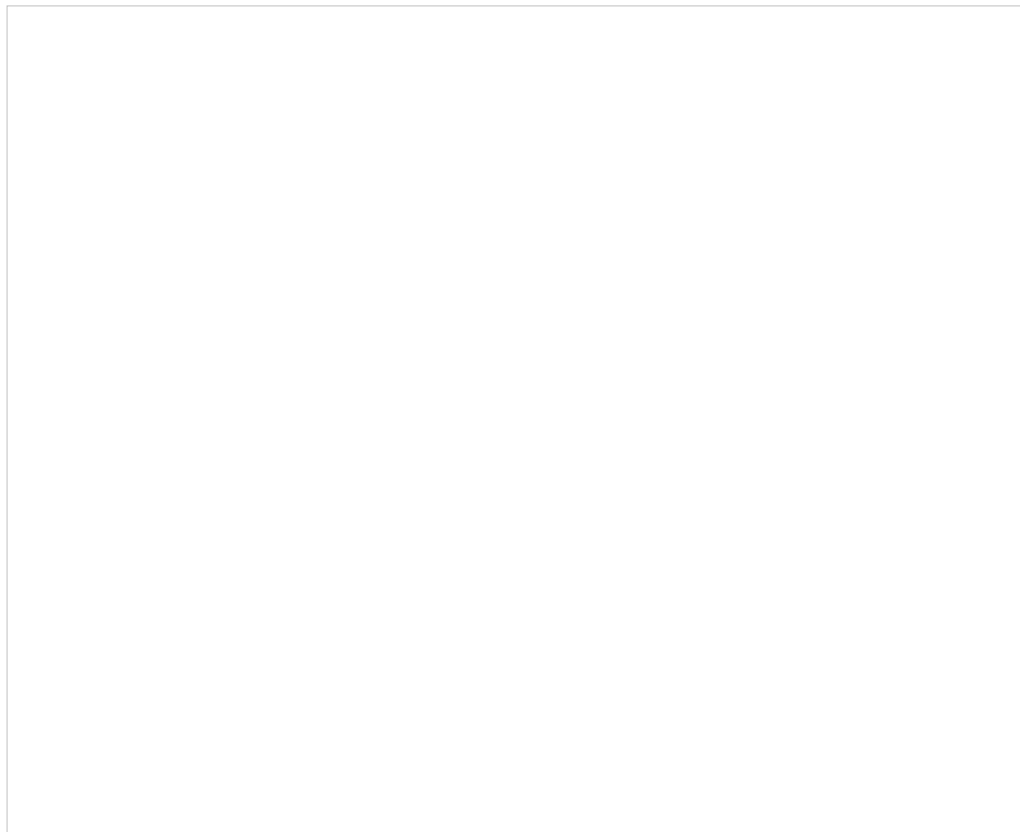
□

Rozdział IV - cz.3

Problem dodatkowych odznak nadanych przez Franciszka Latinika

2. Barteczek Franciszek: mowa o nim na stronie 23 i 25 cytowanej książki

Zdjęcie nr 37 i 38 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. F. Barteczek

Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919". Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mi-tręgi w Cieszynie, s. 23 i 25.

Prezentowane przeze mnie „zrzuty” dotyczą przewrotu, do jakiego doszło 31 października 1918 r. Innych jego zasług w trakcie wojny czesko-polskiej F. Latinik nie wskazał. Jako dowódca opisuje przebieg tych zdarzeń niesamowicie ogólnie, co wynika z faktu, iż nie mógł szczegółowo opisać zdarzeń, w których sam nie brał udziału. Franciszek Barteczek w trakcie opisywanego przewrotu zajął skład broni i amunicji na strzelnicy w Boguszowie. Uczestniczył w obronie Śląska Cieszyńskiego od 23 stycznia do 13 lutego 1919 roku. Później z batalionem 7 Pułku Piechoty Ziemi Cieszyńskiej został wysłany do obrony Lwowa. Była to bardzo dobrze znana postać na terenie Cieszyna. Wieloletni nauczyciel, dyrektor szkoły, żołnierz, komisarz rządowy w Nowym Boguminie w 1938 r. po zajęciu Zaolzia. Bardzo znana i zasłużona postać.

3. Fałat Julian: mowa o nim, jak już wspomniałem, wcześniej na stronie 67.

Zdjęcie nr 39 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. J. Fałata

Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919”. Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mitręgi w Cieszynie, s. 67.

Innych śladów po Fałacie w książce Latinika na próżno by szukać.

4. Fürst Romuald: na temat tej postaci nie znalazłem w książce Latinika żadnej wzmianki. Na stronach Internetu odszukałem tylko jedną informację dotyczącą bazy nekrologów. W bazie tej, przy tym imieniu i nazwisku, znajdowała się data 20.10.1931 r. (analiza pkt 29). Zapewne była to data śmierci tej osoby.

5. Kantor Paweł: o którym mowa na stronie 25 i 53.

Podobnie, jak Franciszek Barteczek, Klemens Matusiak, czy Ludwik Skrzypek, brał on czynny i można rzec kluczowy udział w przewrocie mającym na celu przejęcie władzy w garnizonie cieszyńskim, w którym służbę pełnili oprócz Polaków również Czesi i Niemcy. Przewrót, który wyprzedził działania innych nacji, pozwolił na umocnienie władzy w regionie przez Radę Narodową Księstwa Cieszyńskiego oraz stworzył podwaliny zaplecza woj-skowego . Warto zwrócić uwagę na wspólne działania P. Kantora z F. Barteczkiem.

Zdjęcie nr 40 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. Pawła Kantora

Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919”. Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mitręgi w Cieszynie, s. 53.

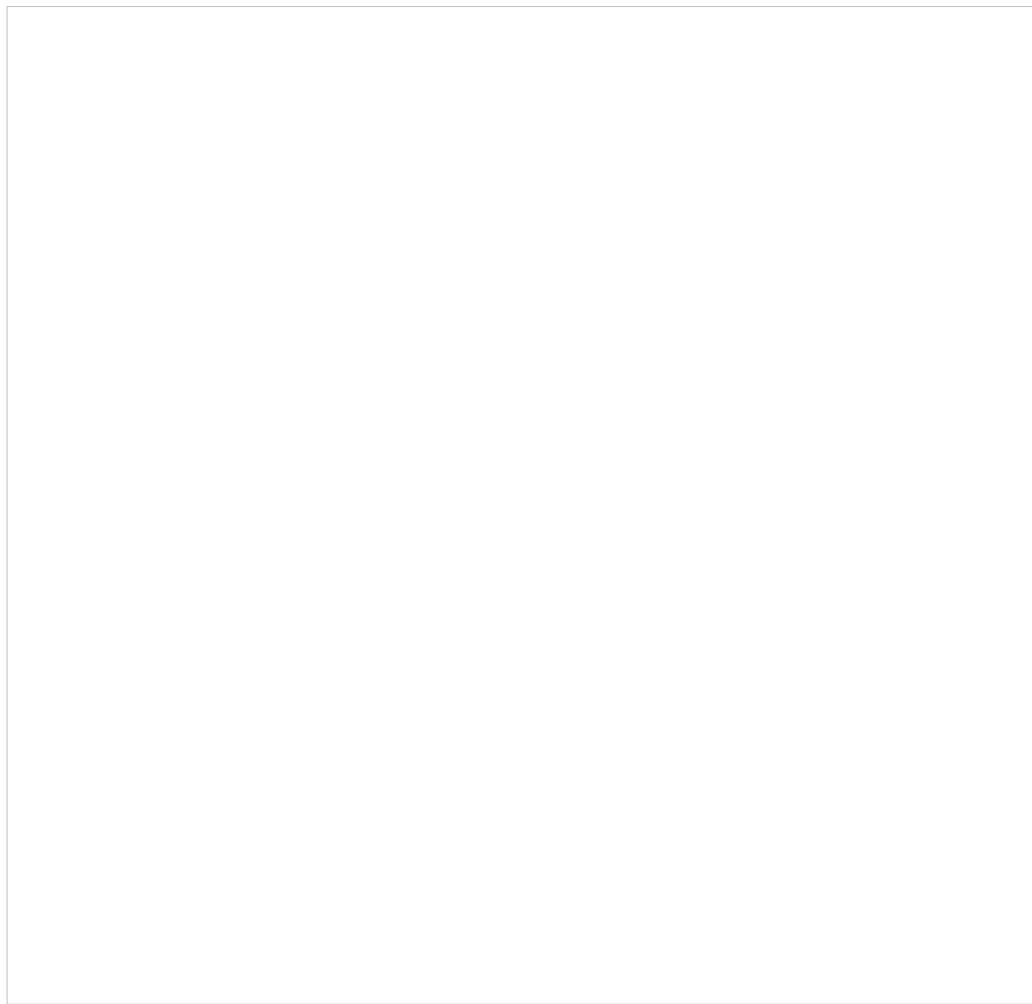
W Internecie brak jest szerszych informacji odnośnie tej osoby, pomimo tego iż na ziemi cieszyńskiej jest to postać dobrze znana.

6. Karasek Teodor: to osoba, o której w swojej książce Franciszek Latinik nawet nie wspomina. O ile oczywiście nie wałnąłem „babola”, czego nie da się wykluczyć nawet po trzech czytaniach jego książki.

Na stronie internetowej Muzeum Śląskiego przy nazwisku tym figurowała miejscowość: Jaworze Górne. Od razu dodam, że strona, którą przeglądałem, dotyczyła spisu powstańców śląskich zweryfikowanych przez Związek Powstańców Śląskich. Tak więc było dla mnie jasne, że była to osoba biorąca czynny udział w działaniach niepodległościowych na terenie Śląska. Na stronie internetowej miejscowości Jaworze napotkałem informację odnośnie Teodora Karaska. Osoba ta określana jako były więzień polityczny, stała się inicjatorem powstania w Jaworzu Dolnym pomnika byłych więźniów poli-tycznych.

7. Krzystek Stefan: o którym mowa na stronie 46, 53 i 54.

Zdjęcie nr 41,42 i 43 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. S. Krzystek

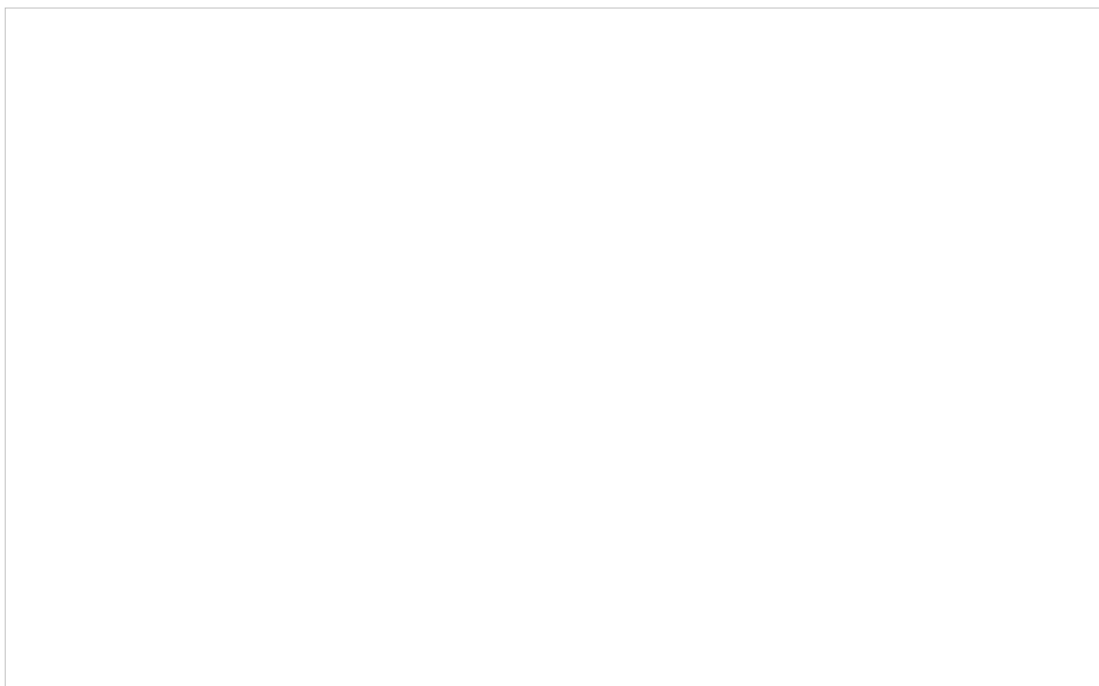

Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919". Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mitręgi w Cieszynie, s. 46, 53 i 54.

W tym przypadku Internet również mi nic nie pomógł. Postać zupełnie nieznana, ale jak możemy się przekonać na podstawie książki F. Latinika –bitna znakomicie.

8. Lacheta: o którym mowa w książce na stronie 54, 72, 74, 76 i 78.

Zdjęcie nr 44,45,46,47 i 48 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. Lachety

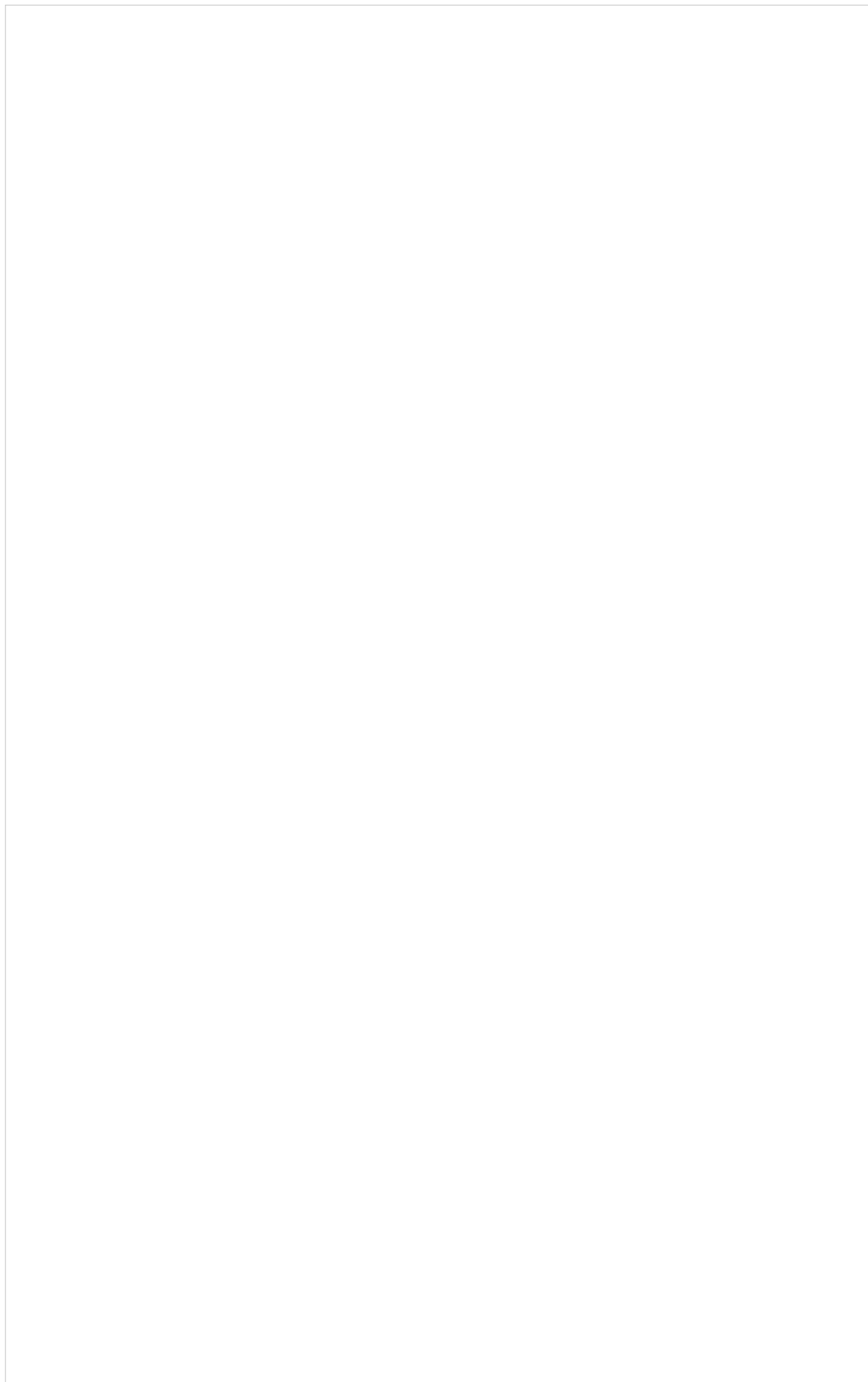
Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919". Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mitręgi w Cieszynie, s. 72, 74, 54, 76, 78.

Innych informacji o tej osobie nie udało mi się zebrać. Sieć komputerowa (zresztą ogólnoswiatowa) milczała jak zaklęta! Nieznane dla mnie pozostało nawet imię tej osoby.

9. Matusiak Klemens: o którym mowa na stronie 22, 23, 24, 25, 44 i 56.

Urodził się 13 listopada 1881 roku w Bulowicach, a zmarł 8 stycznia 1969 roku w Bielsku-Białej. Brał udział w sławnym spisku i przewrocie, o którym już wspominałem, na skutek którego przejęto władzę z rąk dowództwa austriackiego. To właśnie porucznik Matusiak jako jeden z najstarszych stopniem i służbą spiskowców, objął komendę garnizonu wojskowego i podporządkował go Radzie Narodowej Księstwa Cieszyńskiego, uniemożliwiając przyłączenie terenów Śląska Cieszyńskiego do Austrii .

Zdjęcie nr 49,50,51,52,53 i 54 –Książka F. Latinika „Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919” –informacje dot. K. Matusiaka

Źródło: F. Latinik: Walka o Śląsk Cieszyński w r. 1919". Cieszyn 1934, Nakładem i Drukiem P. Mitręgi w Cieszynie, s. 22, 23, 24, 25, 44 i 56.

10. Skrzypek Ludwik: o którym mowa na stronie 23, 24 i 25. Zrzuty zawierające nazwisko tego patrioty były już wcześniej prezentowane.

W Kalendarzu Cieszyńskim na rok 2003, wydawanym przez Macierz Ziemi Cieszyńskiej, znalazłem artykuł wnuka Miłósza Skrzypka, który w bardzo ciekawy sposób opisywał losy życiowe dziadka Ludwika Skrzypka oraz przebieg spisku i zamachu, który spowodował opanowanie garnizonu dla Państwa Polskiego. Jak podkreślał autor, Ludwik Skrzypek był w konflikcie z Franciszkiem Latinikiem, który podejmował decyzje źle widziane przez polskich żołnierzy m.in. odsunął od zajmowanych stanowisk dotychczasowych polskich oficerów oraz zastąpił ich zawodową kadram, wywodzącą się z wojska austriackiego, na ogół o niepolskim pochodzeniu. W trakcie wojny czesko-polskiej podjął się organizacji kompanii ochotniczych, które obsadziły istebniański odcinek frontu. Krwawe walki 29 stycznia 1919 r. doprowadziły do odparcia Czechów. Ludwik Skrzypek od lutego 1919 roku pełnił funkcję oficera łącznikowego między generałem Aleksandrowiczem i Latinikiem .

W swoim artykule Miłosz Skrzypek prezentuje fragment zachowanej do dziś książeczki wojskowej Ludwika Skrzypka. Na zdjęciu w mundurze (w stopniu kapitana), na kieszeni po lewej stronie munduru widać wyraźny zarys odznaki Krzyża II. Klasy „Za Obronę Śląska”. Tę odznakę rozpoznałbym z każdej odległości! Od razu pomyślałem, że warto byłoby poznać wnuka Pana Ludwika, jeżeli oczywiście on również tego będzie chciał. W wyszukiwarce Google ustaliłem, że jest on pracownikiem naukowym Instytutu Historii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Tam znalazłem numer telefonu służbowego oraz adres e-mail. Na adres ten od razu na gorąco wysłałem wiadomość.

CDN...

Komisarz Jacek Stelmach jest komendantem Komisariatu Policji w Skoczowie i pasjonatem. Kolekcjonuje zabytkowe odznaczenia i odznaki oraz dokumenty, na podstawie których były one nadawane.

Gdy 17 lipca 2010 r. jego kolekcja wzbogaciła się o krzyż „Za obronę Śląska”, nie tylko postanowił zgłębić jego historię, ale i sprawdzić, czy medal, którego stał się właścicielem, jest aby na pewno... oryginalny. Nie dysponując fachowym przygotowaniem do badań historycznych, w swoich poszukiwaniach odwołał się to metod najlepiej sobie znanych, a mianowicie... kryminalistycznych; podjął regularne śledztwo. Zakończyło się one już po roku, przynosząc w rezultacie nie tylko ustalenie „prawdy materialnej”, ale i obszerną, liczącą sobie niemal 250 stron książkę, w której kom. Jacek Stelmach szczegółowo opisał przebieg swoich badań i podzielił się ich wynikami.

Książka, wydana pod koniec 2011 r., nosi tytuł Historia pewnego „medalu” – metodą śledczą. „Walecznym Śląsk 1919” i stanowi absolutny ewenement w dziejach cieszyńskiej literatury regionalnej,

Wszystkie odcinki [\[KLIKNIJ>>>\]](#)